

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

bare om at sige I til, at komme med Overbud og ikke tænke paa, at det engang skal betales, og heller ikke tænke paa de Konsekvenser, det kan medføre i Fremtiden.

Naar det ærede Medlem siger, at saaledes som Lovforslaget er formet, betyder det, at man skal møde med Fattigattest for at kunne faa Tilskud til Indkøb af Saasød, saa er det jo ikke rigtigt, og det vil det ærede Medlem forstaa, naar han ser paa de Ændringsforslag, der her er stillet. En saadan Paastand maa absolut tilbagevises, den kan slet ikke fremsættes med nogen som helst rimelig Begrundelse.

Naar det ærede Medlem dernæst anbefalede — og det er ogsaa anbefalet af Det konservative Folkeparti —, at Bestemmelsen om, at der kan anvendes indtil 2 Mill. Kr. til dette Formaal, bliver slettet, vil jeg dertil gerne sige, at jeg efter alle de Beregninger, der foreligger, føler mig overbevist om, at Beløbet vil være tilstrækkeligt til at opfylde, hvad der stilles i Udsigt i Lovforslaget, og det er nødvendigt ved den Slags Lovgivning at have et Beløb at gaa efter, saaledes at man i Finansministeriet saa nogenlunde ved, hvor vi er henne. Jeg mener derfor, ikke alene fordi jeg tror, at Pengene slaar til, men ogsaa fordi det er nødvendigt af Hensyn til Konsekvenserne, at man bør fastholde Bestemmelsen om et bestemt Beløb.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget stillede det Spørgsmaal til mig, om en Sælger af Saasød til en Landmand, som kan faa Tilskud i Henhold til dette Forslag, kan bruge Situationen til at forhøje Priserne paa sine Varer, saaledes at det bliver ham, der faar Fortjenesten, og ikke Køberen. Jeg maa hertil sige, at saa vilde Køberen jo bære sig meget uklogt ad, for han er ikke bundet til at gaa til en bestemt Sælger, han kan købe, hvor han vil, hvor han kan faa Sæden billigst, og Sogneraadet skal jo ogsaa være med til at godkende Priserne. Vi har i Ministeriet ment at ville administrere Bestemmelsen paa den Maade, at Landmanden faar et Bevis, en Bon, eller hvad man vil kalde det, for, at han faar et saadant Beløb; naar han saa møder hos Sælgeren, saa afleverer han dette Bevis og betaler kun Restbeløbet i kontante Penge, og saa faar Sælgeren, naar han afleverer

Beviset til Staten, det Beløb, som det drejer sig om. Jeg føler mig overbevist om, at naar man benytter den Fremgangsmaade, er det kun meget ukloge Købere, der vil lade Sælgeren benytte Situationen til at fordyre Kornet, og jeg vil ogsaa antage, efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med, at han er enig med mig i, at under de Omstændigheder er der ikke nogen stor Fare i saa Henseende.

Løje: Den højtærede Landbrugsminister beklagede, at det ikke er lykkedes at faa Mindretalspartierne med til den af Regeringen foreslaaede Ordning. Jeg forstaa egentlig godt, at Ministeren beklager dette. Jeg synes, det maa være i høj Grad beklageligt for Ministeren at skulle tilraade Regeringspartierne at stemme imod en Ændring af saa beskeden Karakter som den, Mindretalspartierne foreslaar, og som tager Sigte paa et saa samfunds nødvendigt Formaal som dette at faa den danske Jord besaaet. Jeg forstaa saa udmærket godt, at det er en vanskelig Stilling, Ministeren er kommet i, og at han derfor beklager, at han ikke har kunnet faa Mindretalspartierne med.

Med Hensyn til de Grænser, der er sat, maa jeg igen fastslaa, at det maa være i samme Grad af Interesse at faa den Jord besaaet, som tilhører de noget større Brugere, og da disse Grænser opefter, som af Regeringspartierne er foreslaaet, vil bevirke, at Hjælpen bliver relativt mindre, jo større Brugene er, saa synes jeg, man har Lov til at sige, som vi gør i vor Betænkning, at det er ganske uforsvarligt at fastsætte saadanne Grænser.

Den højtærede Landbrugsminister synes, der skal frisk Mod til at fremsætte de Udtalelser, jeg har fremsat, naar man nylig har stillet saa store Beløb til Raadighed for Landbruget, som Tilfældet er. Ja, jeg forstaa saa udmærket godt, at hvis det kunde lykkes den højtærede Landbrugsminister og Regeringspartierne at slaa Modet ned hos alle os, der taler Landbrugets Sag, saa vilde det naturligvis være endnu lettere for Regeringspartierne at køre videre i det Spor, man er inde i, og som til syvende og sidst maa ende paa et meget uheldigt Sted. De 20 Mill. Kr., som den højtærede Landbrugsminister nu staar og taler om, er ganske rigtigt et Beløb, der lyder af noget, og det er maaske